

RENA HÄNDER

Jag har aldrig sagt att jag spelar piano bra. Jag sa till Mehdi att jag spelade lite piano, mest svåra stycken. Det är en stor skillnad. Men Mehdi berättade det för sin granne Rut, och Rut har ett piano och en massa regler. Man tar av sig skorna, man tvättar händerna, och man rör inte pianot förrän man har ätit en bulle. Nu satt jag på hennes pall med rena händer och bullsmulor på tröjan.

”Varsågod”, sa Rut och knäppte händerna. ”Ingen har spelat på det sedan min man levde.”

Jag lyfte händerna över tangenterna. Tangenterna var väldigt vita, och det fanns väldigt många. Mehdi stod bredvid med ett glas röd saft. Han tittade på mina händer en lång stund. Sedan tittade han på saftglaset.

En kvart senare satt vi i Ruts kök igen. Mehdi hade på sig en av Ruts tröjor, och hans egen hängde rosa och blöt över en köksstol.

Pianolocket var stängt. På vägen hem sa Mehdi: ”Svåra stycken är nog svåra. Man kanske måste öva några år först.”

”Minst”, sa jag. Mehdi är faktiskt klok ibland, fast han är så klumpig.

-
1. Vad har Mehdi i handen när berättaren sitter vid pianot?
 2. Vad hände under den kvart som texten hoppar över?
Hur vet du det?
 3. Varför säger Mehdi att man kanske måste öva några år först?
Vad i texten får dig att tro det?
 4. Rut säger att ingen har spelat på pianot sedan hennes man levde. Vad borde berättaren göra nu? Varför?